

Kati Honkanen
ja Pimu
ihastelevat
onnistunutta
teerijahtia.

Pohjois-Karjalassa pistettiin toimeksi

Jahtinaisista otetaan mallia ympäri Suomea

Jahtinaiset kokosivat rivinsä ja pistivät toimeksi. Pohjoiskarjalaiset naimetsästäjät saavat yhteydenottoja eri puolilta Suomea.

Ensimmäinen kyyhkyspassi yksin on jäänyt Sanja Laakkoselle hyvin mieleen.

Karjalaiset naiset ovat kautta aikojen olleet toimeliaita ja aikaansaavia. Niinpä ei ole ihme, että muuttaman hengen ryhmä on saanut vajaan puoleksen vuodessa aikaan varsinaisen naisliikkeen. Viime keväänä perustettu Pohjois-Karjalan Jahtinaiset on kasvanut jo yli 50 jäsenen yhdistykseksi.

Pohjois-Karjalan alueella toimiva naisten oma metsästysseura tarjoaa ja kehittää metsästyksen sekä erästelyyn liittyviä toimintoja ja tapahtumia. Ensimmäisten toimintakuukausien aikana on ehditty rakentaa loukkuja, opetella ampumaan ja viihdytty muuten vain yhdessä.

– Naisporukassa uskaltaa paljon rohkeammin kysyä neuvoa ja jakaa omia kokemuksiaan. Toivottavasti Jahtinaisten toiminta madalluttaa naisten ja tyttöjen kynnystä aloittaa metsästysharrastus, pohtii Jahtinaisiin kuuluva **Aino Hassinen**.

Jahtinaiset ovat saaneet lyhyen toimintansa aikana myös mukavasti julkisuutta. Jo nyt heihin ollaan oltu yhteydessä eri puolilta Suomea.

Ensimmäisenä saaliina kuusi haapanaa

Joensuun Tuupovaarassa asuva Hassinen on Jahtinaisten mitta-

puulla jo vanha metsästäjä.

Erä- ja luonto-opaskoulutuksen käynyt Hassinen suoritti opintojen yhteydessä metsästyskortin jo yli kymmenen vuotta sitten.

– Parikymppisenä kuljin miesystävän mukana hirvimetsällä ja jo silloin oli mielessä, että olisi joskus mukava metsästää itsekin.

Eräopaskurssin jälkeen Aino alkoi harjoitella ampumista ja hankki ennen sorsanmetsästykseen oman haulikon.

– Ensimmäisellä kerralla oltiin samassa pajupuskassa ja sovittiin, että minä ammun ensin ja hän paikkaa. No, kuusi haapanaa oli lopuksi minun jalkojen juuressa ja miesystävän jalkojen juuressa ei yhtään!

Metsästys innoittanut haulikkoammuntaa

Hyvin alkaneen metsästäjäuran innoittamana Hassinen jatkoi haulikkoammuntaa.

Kun Hassinen osallistui 2000-luvun alussa Suomen Metsästäjäliiton Pohjois-Karjalan piiriin mukana SM-kisoihin, oli hän ainoa naisosallistuja haulikkolajeissa.

Metsästysharrastukseen tuli kuitenkin luonnollinen tauko vuonna 2004 ja 2006 syntyneiden poikien vuoksi.

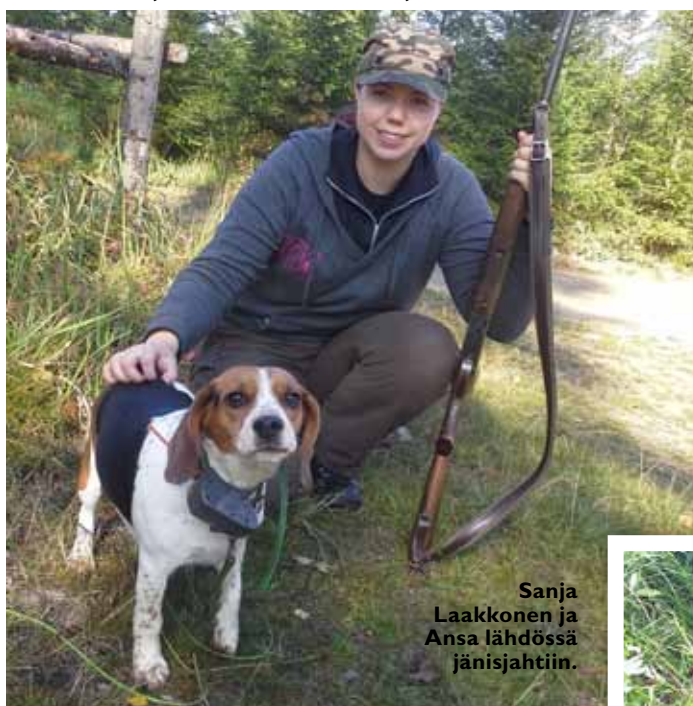
– Nyt olen viimeiset neljä vuotta aloitellut harrastusta taas uudelleen. Huomasin, että taidot

Sanja Laakkosen ampuma ensimmäinen sorsa.

Ensilumi. Sanja Laakkonen matkalla jänsimetsälle.

Sanja Laakkonen ja Ansa lähdössä jänsijahtiin.

Sirpa Niiranen tarkkana ammuntapäivänä.

olivat ruostuneet, joten haulikkoradalle piti mennä taas harjoittelemaan. Ammuntaharjoittelusta on suuri hyöty metsästämiseen.

Seurojen jäsenmaksut kalliita

Hassinen näkee Jahtinaisten toiminnan mahdollisuutena myös niille, joilla ei ole varaa maksaa metsästyseurojen kalliita liittymismaksuja.

– Paikallisten seurojen jäsenmaksut ovat kalliita tällaiselle yksinhuoltajalle. Erityisesti jos haluaa metsästä ainoastaan kanalintuja, niin 300 tai jopa 1000 euron maksut ovat kohtuuttomia.

Luontoihminen ja luonnonsuojelijana itseään pitävä Hassinen pitää tärkeänä myös riistanhoitotyön tehtäviä.

– Olen erittäin huolissani pienpetojen, kuten supien lisääntymisestä. Suuret määrät supeja vaikuttavat myös lintukantoihin.

Miesten suhtautumista naismetsästäjiin Hassinen pitää yleisesti ottaen hyvänä.

– Meihin on suhtauduttu pääsääntöisesti ihan positiivisesti. Vaikka kyllä edelleen on miehiä, jotka sanovat, että nainen ja ase eivät sovi yhteen, 38-vuotias Aino Hassinen nauraa.

Metsästyskortti ja haulikko hankittu

Jahtinaisten hallitukseen kuuluva 26-vuotias **Sanja Laakkonen** on yksi Jahtinaisten perustajajäsenistä.

– Meitä oli perustamiskokouksessa noin parikymmentä naista. Alun perin **Jaana Puhakka** ideoi koko Jahtinaiset ja lähti viemään asiaa eteenpäin. Nyt meitä on jo 53 jäsentä, Joensuun Heinävaaressa asuva Sanja kertoo.

Laakkonen on innostunut metsästyksessä miehensä myötä. Aluksi hän liikkui mukana ilman asetta, mutta suoritti viime keväänä metsästyskortin. Oma haulikkokin on jo hankittuna.

Kyyhkypassista hieno kokemus

Tällä hetkellä Jahtinaisten metsästysmahdollisuudet ovat kutsujen varassa.

– On todella hankalaa saada maita vuokralle. On iso prosessi saada käyttöön isompi metsästysalue.

Sykähdyttävimmäksi kokemukseen Laakkonen mainitsee ensimmäisen kerran, kun lähti yksin kyyhkypassiin syksyn metsästykskauden alussa.

Saalis palkitsee emäntänsä, mutta myös koiran.

Sorsapassissa odotellaan saalista näköpiiriin.

www.jahtinaiset.fi

Pohjois-Karjalan Jahtinaiset kerää kalenterilla varoja toimintaansa.

– Olin liikkeellä auringonlaskun aikaan. En saanut saalista, mutta näin ensi kertaa haukan, joka tuli ihan viereen.

Toistaiseksi saaliiksi on tullut vain yksi sorsa.

– Mutta tiedän jo nyt, että tämä on koko elinikäni harrastus, jota voi harrastaa ympäri vuoden. On hieno tunne, kun riista tulee lähelle ja sydän alkaa hakata niin, että sen alta ei tahdo kuulla mitään. Tämä on kokonaan uusi maailma, josta olen todella innoissani, sanoo vielä kolme vuotta sitten täysin kaupunkilaisena elänyt Sanja.

Metsästysinnostus veren perintönä

Kati Honkanen on saanut metsästysinnostuksen verenperintönä isältään.

– Isäni oli siitä hieno mies, että hän ei koskaan erotellut, että vain veli olisi saanut lähteä metsälle. Minulla on ollut pienestä lähtien sama mahdollisuus. Isäni nukkui vuoden vaihteessa pois. Siinä vaiheessa mieleeni nousivat muistot kuuraisesta pakkasaamusta, jolloin olin ollut isäni kanssa metsällä, Joensuun Savivaarassa asuva Honkanen kertoo. ■

Uuden herätyksen metsästykseseen hän sai, kun aviomies oli hirvikoirien kanssa hirvimetsällä. – Istuin tietokoneella viikon-

loppuisin seuraamassa miten koirra toimii metsässä. Aloin miettiä, että mitä ihmettä minä täällä kotona istun, kun voisin olla itsekin metsällä.

36-vuotias Honkanen suoritti metsästyskortin ja lähti mukaan Jahtinaisten toimintaan hallituksen jäseneksi.

– Nyt olen kokenut löytäväni omalta tuntuvan harrastuksen. Jahtinaisiin kuulumisen myös olen löytänyt myös paljon samanhenkisiä naisia. On hienoa saada olla mukana vaikuttamassa.

Kalenterilla varoja toimintaan

Jahtinaisten julkaisemalla seinäkalenterilla seuran jäsenet keräävät varoja koulutuksiin.

– Haluaisimme vuokrata myös metsästysmaita. Tähän asti kaikki tilaisuudet on järjestetty kolmannen osapuolen avustuksella. Kun saisimme omat vuokramaat, pystyisimme tarjoamaan jäsenillemme paremmat metsästysmahdollisuudet sekä kiinteän paikan viettää aikaa. Haluaisimme päästä hoitamaan myös kosteikkoja ja riistapeltoja, Kati Honkanen kertoo. ■

Soili Kaivosoja
Kuvat: Riitta Laasonen, Sanja Laakkonen, Kati Honkanen, Aino Hassinen ja Jahtinaiset

14-vuotias Tiia arvostaa riistaruokaa

Tiia Honkanen, 14, suoritti metsästyskortin muutama vuosi sitten.

– Isä on metsästänyt pienestä pojasta lähtien. Innostuin metsästyksessä, kun isä pyysi minua mukaansa metsälle.

Ensimmäisen pyynsä Tiia pääsi ampumaan 12-vuotiaana.

– Olimme pillittämässä lähimetsässä, kun pyy tuli vastaan. Se oli hienoa, kun en osannut odottaa sitä.

Upea muisto jäi myös hirvipassista, jolloin hirvi tuli lähietäisyydelle.

– Oli hienoa nähdä niin iso eläin. Ja tietysti olin iloinen myös ampujan ja seuran puolesta, kun hirvi saatiin kaadettua.

Tiialta ei jää sormi suuhun riistanvalmistuksessaan. Perhe valmistaa yhdessä niin hirvipaistit, -käritykset kuin haudutetut paistit metsälinnuistakin.

Tärkeä nuorisotoiminta

Metsästyksessä Tiialle on tärkeintä kokonaisuus.

– On hienoa lähteä metsään ja kulkea siellä. Jos sattuu kohdalle vielä saalis, niin sen parempi. Arvostan sitä, että luonnosta saa puhdasta ruokaa.

– Taidan kyllä olla aika lailla harvinaisuus, sillä en tunne edes ikäisiäni poikiakaan, jotka olisivat kiinnostuneet metsästyksessä. Toivottavasti saisimme toimintaamme mukaan lisää nuoria.

Jahtinaisten sydäntä lähellä onkin erityisesti nuorisotoiminta. Seurassa on mukana muutama nuorisojäsen, mutta lisää toivotaan jatkuvasti.

Jahtinaisten tavoitteena on päästä järjestämään tyttöjen koppeloleiri ensi kesänä.

Linnunmetsästykskausi on päätöksissä myös Emmalla ja Sanjalla.